

Když jsem se kdysi dávno rozhodovala o tématu své diplomové práce, byla jsem si bezpečně jistá jen jedním - bude to téma lingvistické. Výhodou pro mě bylo dvouoborové studium hispanistiky a bohemistiky. Se zálibou jsem pročítala lingvistické teorie, porovnávala přístupy jazykovědců, kladla si problematiku otázky a hledala dostatečně atraktivní a obsáhlý námět, který by však měl i své praktické využití při studiu jazyka.

Nakonec jsem se rozhodla, nutno říci, že velkou inspirací pro mě byly i přednášky vedoucího této diplomové práce, pana prof. PhDr. Bohumila Zavadila, CSc., a zvolila nelehké téma s široce pojatým názvem "Ke kategorii pádu ve španělštině". Nelehké nejen proto, že někteří jazykovědci s pádem ve španělštině v podstatě vůbec nepočítají, ale zejména proto, že skýtá velký rozsah záběru. Výhodou může být naše české jazykové povědomí se silně zakotveným pojetím pádu i znalost prací českých lingvistů o tomto tématu.

Pokusím se proto dodržet základní osnovu práce a přistoupit k tématu v stanoveném sledu otázek a snad i následných odpovědí.

Nejprve se budu zabývat obecnou teorií pádu. Co je pád? Jaké jsou jeho funkce v jazyce? A jak lze tyto funkce vyjádřit v různých jazycích podle jejich typu?

Poté se zaměřím na samotný španělský jazyk. Jak dospěla současná španělština k omezenému flektivnímu paradigmatu osobních zájmen a nulové flexi u substantiv? Jak se tedy pády projevují ve španělštině? Co je to premorfologická kategorie španělského substantiva ap.?

V závěru této práce bych se pak chtěla dobrat přehledu pádových funkcí ve španělštině a charakterizovat povahu kategorie pádu ve španělštině v souvislosti s převažujícími jazykovými typy.